

עוד מ"י - הטעمير של כל בטמירים, שלא נודע ולא התגלה כלל. גלה כבוזו להנודע מאותו מקום שגנרא מזורה, שהרי ממש בראשית של כל סוד האמונה והאור להגלוות. ולאחר כך, צדק יקראהו לריגלו, שהרי צדק גלה הגבורה העליונה ושלטונו של הקדוש ברוך הוא, ואת האדק הווה השליט על כל העולמות להניהם ולמתנם קראוי. וכן, יתן לפניו גוים וממלכים ירד, שהרי כל מלכי העולם ברשות האדק הוהם עומדים, כמו שנאמר (תהלים ט) והוא ישפט פבל בצדקה. עוד צדק יקראהו לריגלו - מי קורא למי? אלא האדק קורא תמיד לאספקליה המaira, ולא שוכך לעוילמים, וצדק עומר תמיד לריגלו, שלא זו ממש, וקורא ולא שוכך. זהו שכתבו שם אליהם אל דמי לך אל יתרוש ואל משפט אל. ובעצשו הקדוש ברוך הוא מair לנו הדרך הזו בשביבינו (ויב) אל עוזר בני קורא לאור העליון ולא שוכך. אשרי חלום של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא. ועתה, אל עוזר בני, קורא לאור העליון ולא שוכך, והקדוש ברוך הוא מאיר לנו הדרך בಗלו. אשרי חלוק ואשרי חלום של הצדיקים.

רבי אבא פתח פסוק ואמר, שם מזמור לדוד בהיותו במדבר יהורה. מה זה שונא מכל שאר התשבחות שלא אמר באיזה מקום שבח אותם דוד המלך? ומה שונא באן שאמר בהיותו במדבר יהורה? אלא לא זה לבדו, שהרי אף כן גם - (שם לו) בשנותו את טעםיו לפני אבימלך. בא היזיפים. וכן בלם. להראות לכל בני העולם שכחו של דוד, שאף על גב שהיה בצער וחיו רוקפים

הו. מ"י טמירה דכל טמירין, שלא אתייע ולא אתגלויה כלל. גלי יקריה לאשתמודע, מהו אתר דAKERI מזורה, דהא מ תפן שיירוטא דכל רזא דמהימנותא, ונהורא לאתגלויה. ולברר צדק יקראהו לריגלו, דהא צדק, גלי גבורתא עלאה, ושילטניה דקודשא בריך הוא, ולhai צדק אשלייה על עלמין פלהו, לדברא לוין, ולאתקנא לוין, בדקא יאות. ועל דא, (ישעה מא) יפן לפניו גוים וממלכים ירד, (דף ק"ט ע"א) דהא כל מלכין דעלמא, ברשותא דהאי צדק קיימין, כמה דאת אמר (תהלים ט) והוא ישפט תбел בצדקה.

הו, צדק יקראהו לריגלו, מאן קרי למאן. אלא, צדק אייה קראי תדריל לאספקליה דנהരה, ולא שכיח לעלמין, וצדק קאים תדריל לריגלו, דלא אתעדி מ תפן, וקראי ולא שכיח, חדא הוא בכתיב, (תהלים פג) אלהים אל דמי לך אל תחרש ולא תשפט אל. והשפא קדשא בריך הוא אנדר לו ארכח דא בגינן (ויב) אל עוזר ברי בדקני לנהורא עלאה ולא שכיח. זכה חיליקיון דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתמי. (ס"א ומשהו אל עוזר ברי ברי לההורא עלאה ולא שכיח וכודשא בריך הוא אנדר לו ארכח דא בנינה, ובאה חולקיה ובהה חולקיהו בצדיקיא).

רבי אבא פתח קרא ואמר, (תהלים ט) מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה. מי שנא מכל שאר תשבחות, שלא ק אמר באן אחר שבח לוין דוד מלכא, ומאי שנא הכא ק אמר בהיותו במדבר יהודה. אלא לא דא בלחודי, דהא אויף ה כי נמי, (תהלים לו) בשנותו את טעמו לפני אבימלך. (תהלים נ) בבא היזיפים. וכן בלהו.